

۲۶۰- ای یاران الهی و دوستان ربّانی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۶۰- ای یاران الهی و دوستان ربّانی

ای یاران الهی و دوستان ربّانی، سالها بگذرد و ایام بسر آید و بساط این حیات منظوی گردد و صبح زندگانی بشام ظلمانی تبدیل شود و بهار جوانی بخزان ناتوانی بنیان عافیت برافتد و بنیاد مسرت و راحت بر باد رود و شجر وجود بی ثمر ماند و کینونت مشهود بی اثر دفتر آمال پیچیده گردد و حقیقت اعمال سنجیده بنیه قویّه عظام رمیم شود و وجود محکم متین چون خاشاک و هشیم.

پس ای یاران حقیقی، وقت را از دست مدهید و براحات جسم و مسرت دل دل مبندید تعلق بملکوت ابهی جوئید و توسّل بذیل اطهر اعلی قدری بمرکت آئید و پری بگشائید پروازی بنمائید موجی بزیند اوجی بگیریید از نفعات ملکوت مشامی معطر نمائید و از حدائق ریاض جبروت دماغی معنبر. جمال قدم و اسم اعظم ایام را تحت سلاسل و اغلال گذرانند و اوقات را در تنگای زندان، در تحت سیوف ندا فرمود و در زیر قیود فریاد بر آورد و ما را طریق عبودیت آموخت هر یک را بطریقی آزمود و هر مشقت و بلائی را بجهت هدایت عباد تحمل فرمود و هر مصیبت و ابتلائی را بجهت تربیت دوستانش حمل نمود تا آنکه انوار یقین از افق مبین بتافت و سراج علیین در مشکاة روی زمین روشن گشت.

حال چون آن شمس افق توحید سر در حجاب نمود و رخ در نقاب فرمود ما که بنده آن آستانیم و برده آن درگاه آیا جائز است که ساکن نشینیم و راحت بجوئیم آرام بخواهیم و محمود بمانیم محروم بشویم؟ لا والله این انصاف نیست و از خرد و عقل خارج. ما حال باید سبب ازدیاد نار محبت الله گردیم و اسباب نشر نفعات الله در هر انجمنی روشن باشیم و برای هر نفسی گلشن دقیقه ئی آرام نجوئیم و ساعتی راحت نیابیم باخلاق الهی و اطوار رحمانی و صفاتی ربّانی و روشی آسمانی و جوشی قدوسی و حرارتی سینائی در بین ناس محشور گردیم.

ORIGINAL

AUDIO

